

SORIŠKI TABORNI MIŠMAŠ

28. junij–5. julij 2014

Planinski tabor, potrebujemo te!

Bolj, kot kdajkoli prej!

Da si lahko dokažemo, ko si že težko sami verjamemo, da nismo leni, strahopetni in neubogljivi in da smo delavni, družabni, pozorni, složni, ustvarjalni in zabavni.

Ker smo se podali na pet različno dolgih pohodov in v skupinah osvojili Lajnar, Ratitovec, Možica, Dravh, Črno prst, Rodico, Vogel, planino Vogar in Vodični vrh. Brez pretiranega *jamranja*.

Ker smo z navdušenjem opazovali svet okrog sebe.

Ker smo vtise beležili v svoje planinske dnevnike in članke, ki so zbrani v tabornem glasilu.

Ker smo prestali bliskanje in grmenje in se brez atija in mamice soočili s to neprijetnostjo, ki je topotala po šotorskih platnih in jih presvetljevala kot ob hudi uri.

Ker nas dež ni stopil, mraz ne prehladil in blat' ne ohromil.

Ker smo poslušali, ko so vodniki govorili, in smo pravočasno prihajali na zbor, sicer pač naredili en krog več.

Ker pri hrani nismo bili izbirčni.

Ker smo pomivali posodo, brisali mize in skrbeli za osnovni higienski minimum v šotorih in okolici.

Ker smo veliko stvari počeli v družbi: od orientacijskega teka do športnih iger.

Ker smo razvajali skrite in odkrite prijatelje z malimi pozornostmi, od katerih so ta teden najbolj izstopale enkratne masaže.

Ker smo za masaže na trgu (torej ne te za skrite prijatelje) zahtevali plačilo treh bonbonov.

Ker se je na trgu pojavilo kar več ponudnikov masaž.

Ker smo za glupo čupo, planinsko veselico in poroko izbirali najustvarjalnejše zamisli.

Ker smo s petjem na turistični ladjici zaslužili za sladoled za Nušo.

Ker so bunkerji, zvrtni v okoliških hribih, burili našo domišljijo.

Ker smo v poligon preživetja zagrizli z vso vnemo.

Ker smo nabirali drva za taborni ogenj.

Ker smo peli ob tabornem ognju.

Ker so za nas pesmi Pridi pod objem gora, Siva pot, Slovenskega naroda sin, Krokodilčki, Dan ljubezni in Kekčeva pesem še vedno top pesmi.

Ker smo na Groharjevi domačiji z vso tenkočutnostjo glasbeno in likovno ustvarjali.

Ker smo se znali opravičiti, če smo koga prizadeli.

In: ker ne mislimo, da se svet vrti le okrog nas, nam je pa fino, da se vrti.

Deset aplavzov in pol, dragi mladi planinci!!!

Vaša vodja Nina

Ko **green dragonsi** in **viole** združijo planinske moči ☺

Pridi, greva pod objem gora

(Eva Gor. in Daša Š. priredili po pesmi Uroša Kuzmana)

Ko zjutraj zbudiš se na planini Soriški,
pogledaš v šotor pa vidiš Vogeca, ki spi,
ko Jan se zbudi, cel šotor v luft zleti,
vsi zatiskajo ušesa, ker Silvo ful na glas
smrči.

Ker to je dan, ko si blaten cel,
to je dan, ko umivaš se ne
in zato kosila ne dobiš še.

Šotori zeleni, svež je vonj dixijev,
so ture predolge, a nam nikoli ni dovolj,
kjer sežejo gore, se obzorje ne konča,
neskončne so sanje, da enkrat prek bi
odšla.

Ker to je dan, ko si blaten cel,
to je dan, ko umivaš se ne
in zato kosila ne dobiš še.

Daj še ti se pridruži v naš prelepi tabor,
le srce si želi, da z nami bi bil,
da skupaj bi z nami taboril,
pridi, greva pod objem gora.

Taborska abeceda ali kdo smo mi

A kot Aljažev stolp.

A kot Ana Kenda, Ana Horvat, Anja Lojen, Alenka Urbajs in Aljaž Čede.

D kot dnevnik.

D kot Daša Šlatau, Darinka Horvat, Domen Rosenstein, David Domanjko in Dominik Črep.

B kot bor.

B kot Barbara Zalokar, Benjamin Košak Pevec, Bojana Volk in Boštjan Rosenstein.

E kot encijan.

E kot Eva Gorenjak in Eva Gračner.

G kot gora.

G kot Gregor Mansutti, Gašper Škornik, Gašper Košak Pevec, Gašper Poznič in Gaj Čede.

H, R, S kot hrast.

H kot Hana Žurej. R kot Roman Žvegler. S kot Silvo Užmah in Slavko Bobek.

J kot jota.

J kot Jaka Voga, Jaka Mesarec, Jaka Mastnak, Jakob Škornik, Janez Palčnik ml., Janez Palčnik st., Jan Fidler in Jan Muškotevc.

L kot Lavrencija.

L kot Luka Voga in Luka Košak Pevec.

K kot kranjska lilija.

K kot Katarina Ščurek, Kristina Kaučič in Kaja Tovornik.

M kot markacija.

M kot Martina Vodeb, Marjana Kladnik, Manca Čujež, Matic Bobnar, Mirko Žagar, Marko Špes, Matic Iskra in Matej Planko.

N kot nahrbtnik.

N kot Nina Gradič Planko, Nina Horvat, Nina Maček, Nika Dolar, Nika Škornik, Nuša Čakš, Nuša Verdev, Neža Mastnak, Nejc Polenek Štorman in Nac Mastnak.

P kot planinec.

P kot Pina Berk, Petja Berk in Peter Mansutti.

T kot tabor.

T kot Tinka Grat, Tanja Luskar in Tilen Cmok.

Ž kot žig.

Ž kot Žan Cmok, Žiga Cmer Strašek, Žiga Blatnjak, Žiga Knez, Žiga Čede in Žiga Tovornik.

RES najboljše na letošnjem taboru

anketa med naključnimi udeleženci (novinarki: Nuša Č. & Ana H.)

- prost dan (Nika D., Katarina, Luka V.)
- dolgo spanje (Žiga Č.)
- vožnja z ladjico (Daša, Tinka, Barbara)
- adrenalinska gugalnica (Žan, Jan, Žiga Č.)
- kopanje (Nina H., Nac)
- glupa čupa (Žiga Č. S.)
- prenočevanje na Črni prsti (Matic)
- poligon preživetja (Marko, Peter, Jakec, Gregor, Jaka Ma., Žiga B.)
- metek, ki sem ga našel (Dominik)
- poroka (Pina, Benjamin)
- Bohinjsko jezero (Petja, Domen)
- večerja ob tabornem ognju (Anja)
- pohodi (Žiga K.)
- piknik (Ana K., Eva Gor.)
- hrana (Jan F.)
- taborni ogenj (Hana, Žiga T.)
- orientacija (Jaka Mes., Žiga B.)

CILJ: spalka

Preračunavam ... tabor mladih planincev Soriška planina 2014

Vhod v tabor. Preračunavam.

Kres. Na desni. Čez pet metrov zavij mimo jedilnice. Drži se leve. Naj te dišave iz kuhinje ne premamijo preveč, saj moraš nadaljevati po levi. Pazi, luža!

Povsod. Preračunavam. Močvirno območje. Preračunavam. Nadaljuj rahlo desno. Obidi lužo. Fúj, omamne vonjave je zamenjal

smrad! Prihajaš v območje dixijev. Zaradi močnih vonjav naredi ovinek v levo in se drži proti šotoru tri. Spustim papirček. Pozor! Silvo v pripravljenosti. Obrni in poberi papirček. Drži se suhe steze in pred košem zavij levo. Po tej cesti naredi deset korakov.

Čestitam, prišli smo na cilj.

skupina Slatnik

Koki spoznava udeležence tabora

Prvi dan smo takoj po kosilu začeli spoznavati nove prijatelje. Razvrstili smo se v krog in si podajali malega plišastega Kokija. Tisti, ki ga je prejel, je moral ponoviti Kokijevo ime, ime prejšnjega udeleženca in svoje ime, nato pa je Kokija podal naprej. Igra je bila zabavna pa še dobro smo se poznali.

skupina Vogel

Napišite 5 taborških pravil!

Lajnar

Naš prvi dan tabora je bil že zelo planinski, saj smo se po kosilu odpravili na bližnji vrh Lajnar. Pripravili smo si nahrbtnike in obuli planinske čevlje ter se odpravili v strm klanec po smučišču. Na vrhu smo videli ostanek Rapalske meje in imeli lep razgled na okoliške hribe. Med vračanjem v tabor nas je ujel dež, ki je pospešil naš korak. Zvečer smo šli zgodaj spat, naša mokra oblačila pa so zaspala na vrvi nad našimi glavami.

skupina Lajnar

Legenda o Lajnarju

Nekoč se je na Soriško planino preselil stari mož, ki so ga vsi klicali Lajnar. Imel je le eno lajno, a je zanjo skrbel kot za punčico svojega očesa. Vsak dan jo je pripeljal pred vrata svojega doma, jo previdno zloščil in jo pognal v tek. Tako je cele dneve sedel na klopi pred svojo preprosto bajtico in poslušal isto žalostno melodijo. O njem je krožilo veliko zgodbic, a nihče ni poznal resnice o njegovi preteklosti, vse dokler ni nekega dne lajnar odšel v vaško gostilno. Ko je stopil skozi vrata, je nad gostilno legla tišina. Ta je vztrajala, vse dokler se ni neki mladenič opogumil in prisedel k Lajnarju. Precej nesramno ga je vprašal, kaj je starega moža prineslo v njihov kraj. A starca njegov ton ni zmedel, nasmehnil se je in začel pripovedovati. Ko je končal, je do konca spil svojo pijačo, odšel iz gostilne in za sabo pustil šokirano množico. Po tistem večeru Lajnarja na Soriški planini niso nikoli več videli. A njegova zgodba je na krajanah pustila takšen vtis, da so se odločili hrib, na katerem je stala njegova hiša, poimenovati po njem. Nekateri ljudje še zdaj trdijo, da lahko slišijo tisto otožno melodijo, kako odmeva med okoliškimi hribi, ko se v jutranjih urah vračajo iz tiste gostilne.

Neža, vodja skupine Lajnar

Planinski krst

Manca nam je naročila, da moramo nesti kamne iz tabora na Lajnar in nazaj. Z njimi v rokah smo zvečer ob tabornem ognju zapeli Kekčevo pesem, ponovili zaprisego, odgovorili na vprašanja in dobili krstne liste. Vsak je dobil tri *batine*. Da smo novi udeleženci tabora, smo ponosni, ker smo spoznali nove prijatelje in ker smo veliko hodili in nam je to zelo všeč.

Marko, Žiga, Jan – skupina Kobla

Naša prva noč na Soriški planini

Začela se je z grozljivko, ki jo je brala teta Manca. Ta zmeraj pride z žepi, polnimi pravljic, ki jih z navdušenjem poslušamo. Ta grozljivka je pripovedovala o Indijancih, ki so jim ukradli baker. Zaradi tega ni nihče mogel zaspati, mogoče pa je bila vzrok glasna glasba v sosednjih objektih. Ko smo končno zatisnili zaspane veke, so se nam prikazovali prestrašeni obrazi Indijancev, občasno pa nas je strašila grozna ptica, ki je kradla baker. Na srečo je našo nočno moro prekinil prečudoviti heroj, ki ga vsi slavimo – Damjan Murko. Njegov telesni stražar Jože je ptico ubil. Nato je Murko oženil poglavarjevo hčer in vsi smo srečno živeli do konca naših dni, dokler nas ni zbudilo odrešitveno sonce.

Gašper, Gašper in družba

Naši planinski podvigi v rimah *(iz rimarske kovnice Pine, Petje in Nuše V.)*

Lajnar

Na Lajnarju je lajna b'la,
vrteli smo jo, kar se da,
pela nam je pesmica
in čas nam krajšala.

Možic

Možic možato tam stoji
in pogumno se drži,
veliko rovov skriva nam
in mogoče tudi vam.

Dravh

Dravh na vrhu ima anteno,
visoko, vitko, a prav leno.
Ker signala ne lovi,
od nas po riti jih dobi.

Ratitovec

Ratitovec visok je bil,
pod njim se lep izvir je vil,
jaz močno sem žejen bil
in ga na eks popil.

Črna prst

Črna prst se nam smeji,
ker črni bomo čisto vsi,
ko na vrh bomo prišli,
se prepustili malici.

Ko pojemo malico,
se v dolino spuščamo,
ko pa v tabor pridemo,
želodčki nam že krulijo.

Ko pa zvonček zazvoni,
roke si umijemo vsi,
hrana dobra bo zelo,
krožnik ves postrgamo.

Za kosilo danes bo
golaž, juha in meso,
za povrh pa še solata,
nam povesta gozdna škrate.

Obvezna oprema za turo

- pohodni čevlji
- nahrbtnik
- voda
- hrana
- rezervna oblačila
- nepremočljiva oblačila
- prva pomoč
- pokrivalo
- krema za sončenje
- planinski dnevnik

Eva, Nika, Matic – skupina Kobla

Statistika izleta na Ratitovec

(kot so jo zabeležili nezmotljivi premikajoči se števci Pina, Petja in dvakrat Žiga)

- število vseh udeležencev: 55
- število vodnikov: 15
- število nahrbtnikov: 55
- število voženj s kombiji in avti: 7
- število markacij: 369
- število mravljišč: 31
- število konj: 24
- število mlak/ribnikov: 10
- nadmorska višina izhodišča: 1306 m (Soriška planina)
- najvišji vrh: 1678 m (Altemaver)
- višinska razlika: 372 m
- nadmorska višina koče: 1642 m (Krekova koča na Ratitovcu)
- čas hoje: 5 ur

MOŽIC

Zapišite 10
prijetnih
asociacij
na izlet
na
Ratitovec!

Recept za polnjenje baterij na turi

(iz domišljajske zakladnice Žiga B. in Jaka M.)

Ko imaš manj kot 30 % energije, si jo moraš *nafileti*, to pa storiš tako, da imaš počitek, *jamraš* ali pa ti Nuša za polnjenje potisne palice v desno in levo ritnico. Baterijo ti praznijo hoja v hribe, nošenje nahrbtnika, mukanje krav in Nušino govorjenje, da ne bova dobila malice, če bova *jamrala*.

Nevarnosti spraznjene baterije:

- vrtoglavica,
- *jamranje* prazni Nušino energijo,
- okamniš, tako da se ne moreš premikati,
- pote mora priti helikopter.

Kako na taboru preganjamo dež

Na taboru nas je velikokrat presenetil dež, zato se zaposlimo z različnimi dejavnostmi v šotorih. Največkrat se pogovarjamo o tem in onem, se masiramo, saj so zdaj na taboru kar trije wellness centri z različnimi tehnikami masaže, npr. hrbtanga, rokanga, glavanga, prstanga itd. Eva, Daša, Nina in Ana nudijo tudi brezplačno urejanje pričeske. V šotorih seveda jemo tudi sladkarije in druge dobrote, ob čemer se seveda zelo zabavamo. Radi tudi kaj zapojemo, se igramo družabne igre ... vse, samo da preženemo DEŽ!

Kaja, Barbara, Gašper, Žiga

Masažni salon

Letos smo na taboru prvič odprle masažni salon.

Maserke smo bile: *Pina Berk, Nuša Čakš* in *Anja Lojen*.

Tinka je bila naša tajnica. Merila je čas in pisala stranke, ki so prišle v naš masažni salon.

Petja je bil naš varnostnik.

Imeli smo približno 20 strank.

Tudi sladkarij smo veliko zaslužili.

Ustvarjalne delavnice v Groharjevi hiši

V Groharjevi hiši nam je lastnik najprej povedal nekaj stvari o Ivanu Groharju, nato smo kot prvo delavnico izbrali glasbeno. V glasbeni sobi nam je gospod razdelil tolkala in nekateri so igrali ritem, drugi pa melodijo. Ritem smo igrali tisti z zvončki, ksilofoni in metalofoni, ritem pa so igrali tisti, ki so imeli bobne in palčke. Glasbila za melodijo so imela označeno modro in zeleno piko, gospod pa je na tleh stopal na piki, da smo igrali pravo melodijo. Pohvalil nas je, ker smo v tako kratkem času zaigrali brez napake. Po malici smo se odpravili v najvišje

prostore hiše, kjer smo imeli likovno delavnico. Ob glasbi nam je Groharjev sorodnik, tudi sam slikar, razložil osnovne slikarske oblike (krog, pravokotnik in trikotnik) in nas naučil, kako senčiti stvari, nato smo se v risanju preizkusili tudi sami. Naučili smo se, da nobena poteza ni napačna in da lahko sliko samo dokončaš. Delavnice so bile vsem zelo všeč.

Eva Gor., Ana H., Daša

Ni napak, delo je treba le dokončati

V duhu te misli smo na ustvarjalnih delavnicah preživeli deževni ponedeljek na Groharjevi domačiji. V glasbeni delavnici smo na glasbilih preskakovali med zeleno in modro piko – z ritmom, melodijo in harmonijo, da je bilo vse skupaj slišati kot eno, čeprav nas je bilo v prostoru več kot 50.

Potem pa smo se predstavili še na podstrešje in nam je bilo razodeto, da je bistvo vsega likovnega upodabljanja v treh likih: trikotniku, krogu in štirikotniku. In so izpod naših svinčnikov nastajali ptički, konji, smreke, zajčki, žabe, rožice, vaze, da je bilo veselje. Poklon velikemu Groharju in njegovim naslednikom!

Nina Gradič Planko

Razpis za prave planince

Če imate preveč energije oziroma kondicije, imate radi joto oziroma klobase, ste prišli na pravo mesto. Prepričani smo, da že dolgo niste opravljali potrebe čepe in medtem opazovali hribov oziroma morja. Po devetih urah hoje pa se lahko tudi namočite v Bohinjskem jezeru ledeniškega nastanka. Zraven vključite domač sladoled pri Cukiju. Če smo v vas prebudili pravega planinca, se lahko na turo na **Črno prst** in **Rodico** naročite na telefonski številki 090 1835 1966. Cena pogovora je 1,99 €/min.

Vabijo: Nac, Luka KP, Jaka M., Gaj

Dvodnevna tura

Dvodnevno turo smo začeli v taboru in se podali na vrh **Možic**. Strma pot je vodila po pašniku, blizu vrha Možica pa smo prižgali svetilke in si ogledali bunker iz prve svetovne vojne. To je bilo verjetno všeč vsem. Na Možicu se nam je odprl lep razgled. Odpočili smo si in se odpravili dalje, proti Črni prsti, najprej skozi gozd in potem v dolino, nato pa smo se spet začeli vzpenjati.

Najhujši vzpon nas je čakal pod vrhom

Koble, po njem pa smo si privoščili prvi obrok na izletu. Uživali smo. Med nadaljevanjem poti smo opazili rdeče-bele trakove, ki so ostali od maratona. Pot smo si krajšali z besednimi igrami in kmalu smo bili pri koči na **Črni prsti**. Rastovorili smo se in se povzpeli na vrh, od koder smo videli Tržaški zaliv in Triglav. Večerjali smo joto, bila je dobra. Z Manco in njenimi igrami smo si nekateri krajšali čas, Eva se je učila pljuvati, Katarina pa nas je sprejala. Ob desetih smo šli spat. Zjutraj smo imeli telovadbo in pred kočo videli svizca. Po zajtrku smo se po ozki, skalnati, a položni poti odpravili proti **Rodici**. Po treh urah hoje smo prispeli na vrh, vsi prepihani in srečni. Začelo je škropiti, zato smo se oblekli, kar se je še

večkrat ponovilo. Pot proti Voglu se je vlekla, videli smo sneg in kar ni hotelo nehati pihati. Do vlečnice na **Voglu** smo hodili dve uri, tam smo malicali, nato pa se spustili po progi. Pozimi po njej smučajo, poleti pa kolesarijo. V koči Merjasec smo si odpočili, saj nas je čakal zelo dolg in naporen spust v dolino. Imeli smo več počitkov, v dolini pa nas je razveselil pogled na **Bohinjsko jezero**. Ohladili smo se v njem in odšli tudi na sladoled.

Eva, Nika, Domen, Matic

Besedne igre za krajšanje časa med hojo

Iskanje besed na določeno črko: Eden izbere črko in vsi udeleženci igre po vrstnem redu govorijo besede na to črko.

Ugibanje živali: Nekdo si izbere žival, drugi pa s pomočjo vprašanj ugibajo, katera žival je to.

Ugibanje rastlin: Nekdo si izbere rastlino, ki jo poskušajo drugi uganiti.

Iskanje geografskih imen: Nekdo izbere črko in vsi iščejo samo geografska imena na določeno črko.

Nizanje besed: Nekdo izgovori prvo besedo, naslednji pa pove besedo, ki se začne s končno črko besede planinca pred njim. In tako naprej.

Sestavljanje pravljice: Vsak pove oz. doda eno besedo, vsak naslednji ponovi vse besede in tako nastane pravljica.

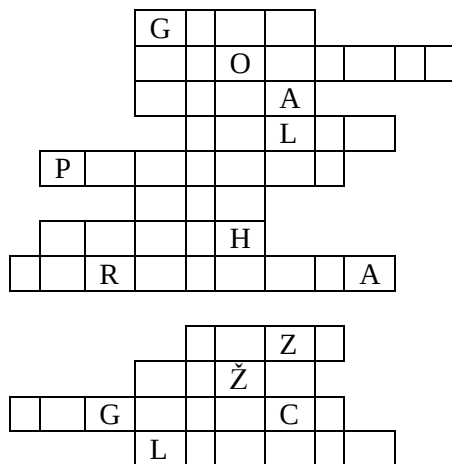
Priporočajo: Ana K., Katarina, Gregor, Peter, Jan F., Žan

Planinska križanka

(sestavile: Pina, Nuša Č., Anja, Tinka, Nika D.)

1. Kaj sestavljajo drevesa?
2. Kaj je nepobarvan sklenjen krog?
3. Kaj je Triglav?
4. Kateri plod raste na hrastu?
5. Kakšen je naslov pesmi Tri ... (roža v ednini)?
6. Kaj nam daje zdrava raznovrstna hrana?
7. Ko smo prišli z Možica, so nekateri šli še na ...
8. Kako se imenuje rdeče-bela okrogla oznaka na planinskih poteh?
9. Žival, ki se oglašča z meketanjem.
10. Sopomenka za cvetlico.
11. Rumena planinska roža z vrtnici podobnim cvetom.
12. Kako se imenuje vrh nad taborom, ki smo ga obiskali prvi dan?

Vroča čebula in veselica z Aljažem

Ker so ta veliki lahko odšli na dvodnevno turo, smo si v taboru priredili veselico. Vse skupaj se je začelo, ko je padel mrak. Seveda smo najprej zapeli pesem, saj se večer ob kresu ne more začeti drugače. Najprej smo se igrali vročo čebulo, ki smo si jo podajali hitro, saj je bila zelo vroča. Ko je Nuša nehala igrati, je tisti, ki je imel čebulo v rokah, moral odviti eno plast in opraviti zabavno nalogo. Po čebuli se je kar naenkrat pripeljal gasilski kombi z vklopljenimi sireni in lučkami.

Imel je odprt prtljajnik in iz njega je skočil Aljaž in začel igrati harmoniko. Ves večer smo plesali in rajali.

Žiga Č., Jan M., Jaka V.

Letošnje modne smernice za glupo čupo

Na Soriški planini so se nam predstavile glupe čupe. Letos so bile modne pričeske iz naravnih materialov, popularni so bili mah, praprot, lubje ... Letošnja glupa čupa je bila zelo ekološko napredna. Komisija je med vsemi tekmovalci izbrala tri finaliste. Vsi ustvarjalci so imeli zelo močan nastop, zato je imela komisija težko delo.

Žiga, ki je bil tretji, je povedal: »Počutil sem se fajn, na glavi sem imel blato, mravljišče, kremo za

sončenje, kamenje, travo, lubje in palčke. Ime moje frizure je bilo Čupa z vsem.«

Drugouvrščena **Nina** je povedala: »Bila sem zelo vesela, saj nisem mislila, da bom ena izmed treh finalistov. Zabavno je bilo hoditi po 'modni pisti' okoli tabornega ognja in se pogovarjati s komisijo. Moja čupa se je imenovala Fifi in Cvetličniki.«

Zmagovalec **Petja** nam je še povedal: »Navdih za glupo čupo sem dobil v gozdu, videti je bila kot kapa s ščitkom, imenovala pa se je Žolna. Na glavi sem imel mah, lubje, palico, praprot ... Bil sem vesel, ker sem zmagal.«

Petja, Nina H., Žiga ČS

Recept za peko hrenovk na taboru,

kot so nam ga zaupali Hana, Dominik in Jaka V.

Potrebujemo:

- dobro ošiljene palice,
- taborni ogenj,
- kruh,
- na polovice narezane hrenovke.

Navodila:

Najprej zakurimo ogenj. Vzamemo palico, nanjo nabodemo hrenovko in jo pečemo na plamenih ali v žerjavici, dokler hrenovka ni malo črna zapečena. Pečeno hrenovko zavijemo v kruh (če želite, ga lahko prav tako popečete na ognju) in pojemo. Dober tek!

Živžav v taboru

Kadar ne nabrusimo podplatov in jo mahnemo v hribe, si lahko privoščimo prebujanje ob zvokih harmonike, res intenzivno jutranjo telovadbo, napenjanje malih sivih celic ob planinski šoli, omamne vonjave iz kuhinje in posledično še slajše razvajanje s taborskimi dobrotami, pomivanje posode brez naglice, tuširanje, da res vsi dišimo in razkadimo oblak smradu nad Soriško planino, pa male nore ideje ob tabornem ognju ...

Adrenalinska doživetja brez meja

Orientacija je imela šest točk, od katerih je bila le druga točka živa. Tam smo morali prepoznati štiri znake na zemljevidu. Najprej smo poiskali prvo točko, nato tretjo, zatem drugo, potem pa šli od četrte do šeste, ki nam je delala največ težav.

Poligon preživetja je sestavljalo sedem ovir. Najprej smo morali preplezati vrh, prepleteno med drevesoma, nato smo morali s pomočjo dveh desk priti od ene palete do druge. Pri tretji smo morali preskočiti paleto, pri četrti pa smo morali skupinsko prečiti desko gugalnico, ki se je pod našo težo prevalila na drugo stran. Nato smo se morali splaziti pod vrvmi, ki so povezovale klopce. Šesta ovira je bila velika paleta, prek katere smo morali splezati, pri zadnji pa smo morali teči po migajoči klopci. Za povrh so nam MV-ji pripravili še noro adrenalinsko gugalnico! Uživali smo!

skupina Rodica

Mlajši so imeli pri koči malico, starejši pa smo po strmi in kamniti poti šli še na Vodični vrh, kjer je bil zelo lep razgled. Videli smo planino Blato, Triglav in še veliko drugih hribov. Po malici smo se vrnili do Vogarja in šli še do razgledne točke, s katere se je videlo Bohinjsko jezero in gore nad njim.

Jan F.

Izlet na Vogar in Vodični vrh

Naša izhodiščna točka je bila Stara Fužina, od tam pa smo se v hribe podali v starejši in mlajši skupini. Vzpon je bil dokaj zahteven, saj je bilo zelo veliko kamenja in ovinkov, blizu koče na Vogarju pa se je pot zravnila.

Po 559 stopnicah do slapa Savica

Pod slapom Savica smo si najprej kupili sladoled in ga polizali. Nato smo se povzpeli po 559 stopnicah do razgledne točke na slap Savica. Pot je bila zelo lepo urejena in zavarovana. Ko smo se vrnili v dolino, nas je avtobus odpeljal v naš tabor.

Dominik

Planinska poroka v imenu Ratitovca, Dravha in Lajnarja

Kot vsako leto smo na taboru imeli planinsko poroko. Letos se nas je poročilo pet parov. Mladi planinci smo si izpovedali nekaj zaobljub. Punce so obljubile, da bodo skrbele za svoje planinske može, kuhale in pazile na otroke. Fantje pa so obljubili, da jih bodo varovali, jim pomagali in jim bili zvesti.

Nika D. & Žiga Č., Nika Š. & Jaka Mes.

Kopanje

Voda je imela 18 stopinj, zato je bila malo hladnejša za kopanje. Nekateri so zaplavali v njej, drugi pa so samo namakali noge.

Piknik

Kuharici sta z Matičevo pomočjo spekli meso in narezali zelenjavo. Hrano so pripeljali do Bohinjskega jezera in nas pogostili.

IZLET V BOHINJ ☺

(kot si ga je zapomnila skupina Slatnik)

Ladjica

Po pikniku smo se peljali z ladjico. Vozili smo se 30 minut. Ladjica je imela električni motor, ker jezero leži v Triglavskem narodnem parku.

Intervju z vodjo tabora Nino Gradič Planko

(v novinarski vlogi skupina Dravh)

Kolikokrat ste že bili na taboru?

Kot udeleženka petkrat (od leta 1991 do leta 1995) in kot vodnica šestnajstkrat (v letih od 1999 do 2014), skupaj torej enaindvajsetkrat.

Kdaj ste bili prvič na taboru?

Leta 1990.

Kolikič ste že vodja tabora?

Drugič.

Katera tura vam je bila letos najbolj všeč?

Zakaj?

Izlet na Črno prst, ker sem videla novo prenovljeno Orožnovo kočo. In zaradi prečudovitih razgledov!

Kateri obrok vam je na letošnjem taboru najbolj teknil?

Tako rada jem, da se težko odločim. Najraje imam jedi na žlico, zato mi je bil najboljši ričet.

Kolikokrat ste si letos resnično umili zobe in se stuširali?

Zobe sem si umila štirinajstkrat. Stuširala se res nisem vsak dan, zagotovo pa na dva dni.

Intervju s kuharicama Darinko in Martino

(pred taborski diktafon sta ju povabila Eva in Nac)

Zakaj so bile palačinke na letošnjem tabor samo enkrat?

Da se jedilnik ni preveč ponavljal.

Kako je peči palačinke za 47 oseb?

Ni težko, tudi če bi vas bilo 100.

Sta že kdaj prismodili ričet?

Nikoli tako, da se ga ne bi dalo rešiti.

Kako preračunata količino hrane glede na jedilnik?

Po normativih in starosti oseb.

Koliko kilogramov kruha smo pojedli letos?

175 kilogramov.

Kdaj morata vstati, da pripravita gris do sedme ure?

Ob pol šestih.

Kako si krajšata čas, ko nas ni v taboru?

S predpripravo hrane, kratkimi sprehodi ali obiskom prijaznih sosedov na Litostrojski koči.

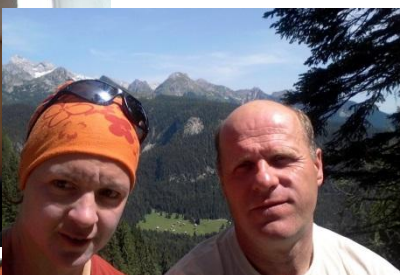
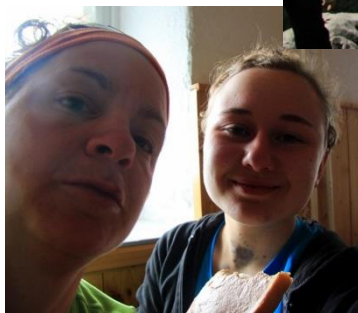
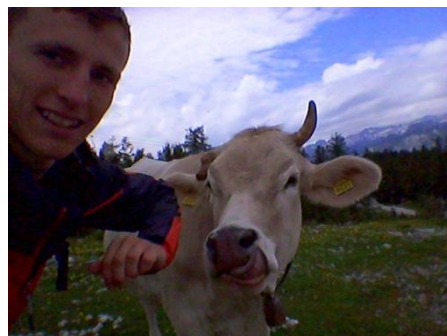
Kakšen se vama je zdel Mirko letos?

Otročji. Bolj star, bolj nor.

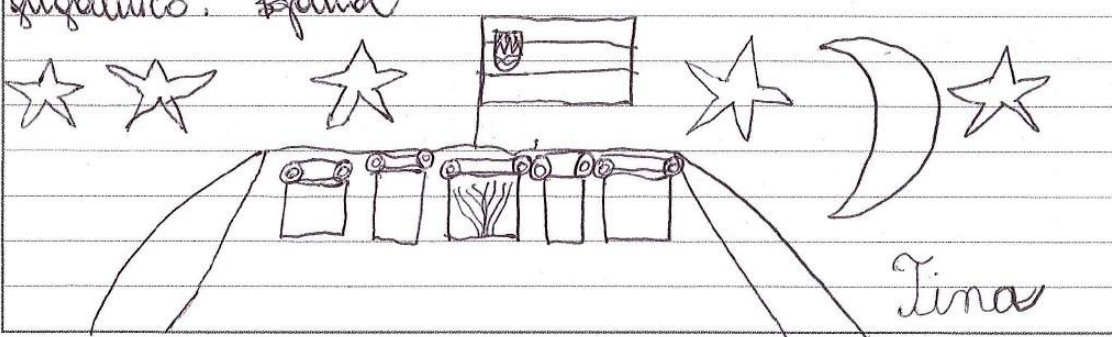
Vodstvo tabora malo drugače – selfie style ☺

Na nagradni natečaj je prispelo pošteno več kot prgišče sebkov. Za najboljšega med odličnimi ☺ lahko glasujejo vsi udeleženci srečanja tabora, na katerem slavnostno razglasimo zmagovalca. Glavna nagrada: *darilni bon za udeležbo na taboru mladih planincev Lokve 2015!*

Vtisi obiskovalcev

Že takoj ob prihodu me je prevzel neverjetna energija tako
 otrok kot tudi odraslih. Ne spomnim se, kdaj sem nazadnje
 videla uho dinu kar koli početi s tako tečnostjo, kot s ^{katrsko}
 so danes premagovali poligen in s katrsko so mihi veki
 gugalnico. Zgornja

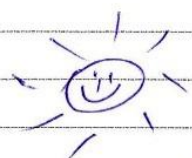
Tina

VDUŠJE ODLIČNO, LOKACIJA 4-5,
 VREME IN OKOLICA

ROCK OTOČEC

P.S. ZA VSAKIM DEŽJEM
 POSIJE SONCE

III
 III

III
 III

Na snidenje

(Pina, Petja & Nuša)

Tu je konec tabora,
maha vsaka rokica,
se objamemo v slovo,
za konec si obljubimo:

Ko za zimo pride spet poletje
in zopet zacveti planinsko cvetje,
to nam dobro bo znanilo,
da se nekaj bo zgodilo.

To planinski tabor bo,
kjer se zopet srečamo.
Do takrat: prijatelji, adijo,
naj spomini vam žarijo!

Pri izvedbi planinskega tabora so nas podprli:

Občina Šentjur

MK PZS

Fundacija za šport

Fundacija za financiranje športnih
organizacij v Republiki Sloveniji

KS Slivnica pri Celju

OŠ Slivnica pri Celju

OŠ Planina pri Sevnici

4U, Vzdrževanje vozil, Uroš
Urleb, s. p.

Telekom, d. d.

TelekomSlovenije

Zavarovalnica Triglav, d. d.

Pivovarna Laško, d. d.

KEA

MEJA, d. d.

Dragan Kovačič (SBC)

HRIB, d. o. o.

Trgovina Jager

Mirosan

Vital Mestinje

Drago Mackošek

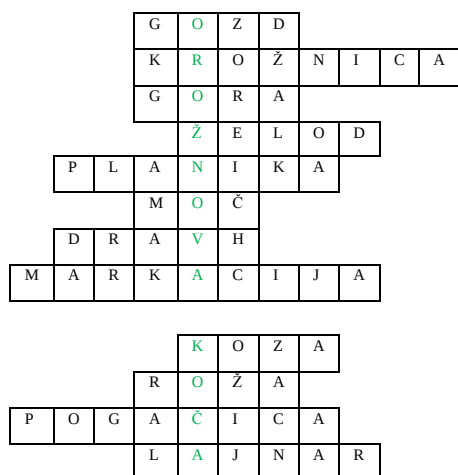
Slaščičarna Jana

Plastex

Rešitev križanke

Novinarsko ekipo mladih planincev iz PD Slivnica pri Celju in PD Dramlje je spodbujala (beri: občasno priganjala) Manca Čujež, ki je glasilo tudi uredila.

Idejno je priskočila na pomoč Nina Maček, oblikovno Nuša Verdev.

Taborni mišmaš jezikovno prečesala Nina Gradič Planko.

Enooki in širokoobzorni za fotografskim objektivom: Manca Čujež, Matej in Nina Planko, Neža Mastnak, Nuša Verdev in Slavko Bobek.